

Saku ja Ruut – epäilevä Tuomas

ENNEN OPETUSTA

Saku: Ruut hei! Tiiätkö, mulla tulee olemaan älysiisti viikonloppu!

Ruut: No hei Saku. Mitä sä meinaat tehdä?

Saku:

Me mennään mummon ja papan luokse maalle. Ja me otetaan meiän koira mukaan ja sitte mä aioin opettaa sitä juoksemaan käskystä taloa ympäri!

Ruut:

Ai sanomalla sille, että Tyrannokoira Rex, tehtäväsi on kiertää talo ympäri ja sitte se jo menee?

Saku:

No ei se niin helposti sitä opi. Mutta se on viisas koira, se osaa jo istua ja antaa tassua ja kieriä ja sanoa nimensä ja....

Ruut: Hölmö, eihän koirat osaa puhua!

Saku: No ainakin se tunnistaa oman nimensä!

Ruut:

No eihän se oo ollenkaan sama asia. Mutta toivotaan, että se oppii sen talonympäritempun.

Saku:

Varmasti oppii, on se sen verran viisas koira! Mitäs sä aiot viikonloppuna tehdä?

Ruut:

Mä en kyllä yhtään tiiä. Just ennenku lähin äiti puhui, että tänä viikonloppuna mun pitäis olla kokonaan pelaamatta tietokonetta!

Saku: Mutta sähän pelaat yleensä tosi paljon.

Ruut:

Nii-in. Mua otti kyllä ihan hirveesti päähän. Ja sitte se vielä sano, että muutenkin mun pitäis olla aina pelaamatta tietokonetta viikonloppusin.

Saku: Toihan on ihan älytöntä. Pelaaminenhan on parasta just viikonloppuna.

Ruut:

Niinpä. Nyt mun pitää sitte keksiä jotain muuta tekemistä. En kyllä tajua, mikä sitä äitiä vaivaa, ku se tollasta kärkee.

Saku:

No, ehkä sun äiti tulee järkiinsä ja sanoo, että sä voit pelata miten paljon vaan haluat.

Ruut: Toivotaan niin.

OPETUKSEN JÄLKEEN

Ruut:

Saku, tiiätkö mitä mä tajusin ton Donkkiksen puheen aikana?

Saku:

Että Jeesus on aika kova jätkä, ku kävelee seinien läpi!?

Ruut:

No sekin oli aika hyvä juttu..

Saku:

No sitte sen, että Jeesus on aika hyvä tyyppi ku se anto sille Tuomakselle mahdollisuuden nähdä ittesä, että se Tuomaski uskois!

Ruut:

No en.. Ku sen, että ehkä mun vaan pitäis uskoa sitä meidän äitiä siinä pelaamisessa. Kun sillä on varmaan kuitenkin hyvä syy siihen pelaamiskieltoon. Ja onhan se kuitenkin mun äiti ja tietää paremmin asiat ku minä..

Saku:

Toi on kyllä totta.

Ruut:

Eihän mun tarvi tietää, minkä takia äiti kieltää pelaamisen. Voinhan mä sitä uskoa, vaikken ymmärräkään. Vähän niinku mä uskon Jeesukseenkin vaikken sitä nää.

Saku:

Ja Jeesus on sentään kova jätkä! Niin siistiä se seinien läpi käveleminen! Hei, pitäisköhän mun yrittää opettaa Rexiä kävelemään seinien läpi? Jos sillä oiskin joku superkyky enkä mä tietäis sitä!

Ruut:

Sä se aina jaksat kuvitella! Ei koirat kävele seinien läpi!

Saku:

No sitte mä opetan sitä kävelemään seiniä pitkin!

Ruut:

Tiiätkö, seinistä tuli mieleen, että nyt kun mä en kerta saa pelata, mä voisin vaikka huomenna tehdä maalauksia mun huoneen seinille! Ku mä haluaisin tehdä semmosen metsän, missä on kaikkia eläimiä..Mä voisin pyytää siskoa apuun.

Saku:

Muista maalata kaikki dinosaurukset sinne ja liskot ja hämähäkit ja koppakuoriaiset ja madot ja...

Ruut:

Enkä maalaa. Siitähän tulee tosi ällöttävä, jos siellä on kaikkia limasia ötököitä. Sinne tulee kaikkia kivoja eläimiä, niinku joutsenia ja kirahveja..Taian alottaa jo tänä iltana maalaamisen. Enhän mä mitään tietokonetta tarvi, ku maalaan koko viikonlopun!

Saku:

Okei, mukavaa viikonloppua Ruut.

Ruut:

Moikkamoi, Saku.

Näin Saku ja Ruut jutustelivat marraskuiseen Donkkis Big Night iltaan mennessään. Illassa he osallistuivat monille erilaisille toimintapisteille, söivät mahansa täyteen nyyttäreissä, lauloivat paljon lauluja ja kuulivat Raamatusta, mitä Tuomas oppi Jeesukselta. Opetus meni näin:

Jeesuksen seuraajat olivat kokoontuneet jälleen salaiseen paikkaan. He olivat valppaina ja peloissaan, viime viikon ihmeelliset kokemukset olivat kaikkien mielessä. Ovi on lukittu visusti. Kenenkään muun ei pitäisi tietää missä he ovat. Yli viikko sitten heidän rakas opettajansa ja Herransa oli ristiinnaulittu julmasti. Opetuslapsia pelotti, että jos heille tehdään samoin. Kukaan ei oikein ymmärtänyt miten näin saattoi käydä. Joku muisteli, kuinka Jeesus oli jo eläessään kertonut, että näin tulee käymään, todistihan siitä Jeesuksen ilmestyminen viikko sitten samassa paikassa. Tuomas oli varma, että muut yrittivät huijata häntä. Viikko sitten hänen poissa ollessaan opetuslapsille oli muka ilmestynyt Jeesus. Sehän olisi maailman suurin uutinen, jos Jeesus eläisikin, vaikka olikin kuollut. Tuomas sanoi: minä en usko, ennen kuin saan koskettaa Jeesusta itse. Jos Jeesus eläisi, miksi he sitten olivat vielä täällä lukkojen takana minun kanssani, mielti Tuomas. Eihän meidän tarvitse edes pelätä kuolemaa, jos kerran Jeesus on kuoleman voittanut. Tuomas uskoi olevansa ainut järkevä ja pian muutkin tulisivat järkiin. Kun yht'äkkiä hän säikähti suunnattomasti, heidän keskellään seiso i ihmeellisen tuttu mies. Sehän on Jeesus ja ilmi elävänä. Miten tämä on mahdollista? Jeesus toivotti rauhaa. Hän puhui minulle, Hän näytti haavat käsissään ja jaloissaan, pyysi koskettamaan niitä ja uskomaan. Silloin ymmärsin, että Hän on oikeasti Jumalani ja Herrani. Jeesus sanoi, että olisi parempi uskoa, vaikkei näekään. Totta tosiaankin, minä en uskonut, mutta nyt olen nähnyt Jeesuksen elävän ja olen varma siitä. Toivottavasti sinä uskot, vaikkeet ollutkaan silloin mukana.

Näin kuulimme kuinka Tuomas sai kohdata elävän Jeesuksen. Mukavan illan jälkeen Saku ja Ruut olivat lähdössä kotimatalle.